

UUDISLEHT

ERK sulgemisel

Sisetähtselem on alla kirjutanud ot-
jusele, millega suletakse kõik Eesti Rah-
vuslaste Klubi kui ka nende liit.

Sulgemise põhjuseks on asjaolu, et
ERK oma reaktiivse tegevusega ja
sotsiaalse surve toetamisega ning ühis-
tamisega on arendanud tegevust, mis
on vastuolus Eesti rahva huvidega.

Õhuse täideviimine on antud kohal-
ikudele prefektidele otsekohe täitmiseks.

Teatavasti andsid Eesti Rahvuslaste
Klubi välja ajakirja „ERK“, mille
ilmumine nüüd ka lõpetatakse. Ajakirja
„ERK“ vastutavaks toimetajaks oli
w. adm. R. Sargava.

Taksomehed nõuavad bensiiinihinna alandamist

Wastaw koosolek täna õhtul. — Neljapäeval tulewad kokku
autojuhid

Sotsiaalminister kõneleb autojuhtide koosolekul

Estimaa Autoomanite Ühise Kõrre-
luse toimub täna õhtul kell 7.30 Tallin-
nas, Pikk t. 30, Olawi saalides üüriauto-
omanite koosolek autoasjanduse puutu-
wate küsimuste, eriti aga bensiiinihinna
asjus.

Neljapäeval peetakse autojuhtide kut-
seühingu koosolek, kus samuti tähtsamaks
küsimuseks on bensiiinihinna asi. Auto-
juhtide kutseühingu koosolekul on luba-
nud kõnega esineda ka sotsiaalminister
R. Kuus.

Üüriautoomanite koosoleku kokkutuluni-
põhjuste kohta teatatakse ühise senine.
esimees K. Wiik, et senise olukorra pii-
res üüriautoomanitel on võimalik oma elu-
küsimusi korraldada. Selmise valituse päe-
wil ehitati mitu korda majandusministeer-
iumile avaldusi bensiiinihinna viimiseks
ülele tasemele autobustele ning raudtee-
autodele müüdava bensiiini hinnaga, kuid

tagajärjeta. Praegu maksavad taksomehed
bensiiinilitrit 58 senti omabused ja raudtee-
autod saavad bensiiini aga 32 sendiga liiter.
niisuguse olukorra juures taksomehed ei suu-
wat mõistelda. Üüriautoomanite ühise esi-
mehe teletust mööda, näiteks, 10-krooni tee-
nistuse juures bensiiinile läheb 5 fr. 80 senti,
autojuhtile 3 fr., määradesidele umbes 50
senti, mis tõttu teeb 9 fr. 30 senti, arvesta-
mata auto amortisatsioonikulusid jne. Nii
ei jääwat üüriautoomanikule
praegu mingit jaksatulekut. Selle
tagajärge aga on, ei ei jõuta enam osta auto-
kumme jne., mistõttu jõidamad puudulikkust
remonteeritud majad, mis lihtsuse huvi-
de seetõttu ei ole loomulik jne. Ka soovitakse
juhimeomaksu arajätmist.

Õnust ei ole parem ka provintsis, kus
bensiiinihind suuremate teotulude tõttu
veelgi kallim.

Tänaole koosolekule oodatakse võimalikult
rohkem üüriautoomanikke. Kõneleb koosole-
ku ühise esimees. Kõnele järgnevad läbi-
rääkimised.

Vaimuhaige 47 m kõrguses tornis

Tartu töölised riskisid mehe allatoomisel eluga

Ule ennelõunal ronis leegi Eduard
Siim Tartu raudteetööajama juures ehitusel
olema Riigi Wäliatome torni, mis on 47 m
kõrge. Tõudes torni tippu, hakkas Siim
teat waju häälega kõiksugu mõtetuid sõnu
hüüdma ja karjuma. Ühtlasi hakkas ta all
torni lähedal wiibiwaid „Põhja“ raudteelaste
loopima. Siim katkuti asjatult korrale kut-
suda ja kuna kassid mõju ei awaldanud, siis
ronisid 2 töölise üles ja tõid mehe wägi-
waltselt alla. Kuna tuleb arwesse wõtta,
et torni tippu pääseb ainult raskelt kanti.

Siis oli nende töölise tegu äärmiselt elu-
fardetaw ja wääril täit turustamist. Kul-
ged määratseja allatoojad olid R. K. S. ja
rand ja R. M. S. ja puu.

Nagu juurdusel selgus, on Ed. Siim
wiibinud warem Tartu ülikooli närv- ja
waimuhaiguste kliinikutes. Tartu linna
terwiskoharist, pärast Siimi läbiwaatamist,
lasdis wiimase paigutada ülikooli waimuhaig-
guste kliinikusse Tallinna tänawal, kui üm-
bruskonnale fardetaw ja hädaohuks wõtu.

N. Liit võimas tegur rah- vusvahelises poliitikas

Jugoslaawia ajakirjanduse arwamusi N. Liidu-Jugoslaawia suhete
jalulehendamiseft

Sofia, 1. 7. (D.M.) (D.M.) Jugos-
laawia ajakirjandus kommenteerib ula-
tuslikult diploomaatlise suhete jaluleheda-
mist N. Liiduga. Belgradis ilmuv aja-
leht „Prawda“ kirjutab: Rahu ning era-
pooleluse poliitika ja heanaaberlikud
suhetud kõigi naaberriikidega dikteerisid
Jugoslaawiale õhuse jalule seada nor-
maalset suhet N. Liiduga.

N. Liit ajab rahupoliitikat. Ta püüab
luua häid suhteid kõigi riikidega, kes saa-
wad aru tema huvidest. N. Liit on tegeli-

kult näidanud, et ta tahab tõeliselt rahu,
ja asub seetõttu, et kõiki küsimusi mõti-
datse lahendada rahulikel teel. N. Liit on
mõinud tegur rahvusvahelises poliitikas
ja üksti riik ei wõi eitada, et ühtki euroo-
paliku ning rahvusvahelise tähtsusega
küsimust ei wõida otsustada ilma N. Liidu
osawõtuta.

Zagrebi leht „Srwatki Dnevnik“ kir-
jutab: Suhete normaliseerimine Jugos-
laawia ja N. Liidu wahel on uueks eta-
piks rahu kindlustamisel Balkanil.

Töölishommikud Läti ringhäälingus

Riia, 1. juulil. (D.M.) Läti ring-
hääling alustab nüüdsest peale igal pühä-
päeval oma saatetaw töölishommikuga.
Selle toimus esimene niisugune saade, mis
algas internatsionaaliga ja oli pühenda-
tud N. Liidu juhtile Stalinile.

Riia, 1. juulil. (D.M.) Aualise as-
jade ministeeriumi kultuurdepartemangu

propagandaosakonna juhatajaks nimetati
endine rahwasaadik Gulbis, kes kuulus
töölise põllumeeste rühma ja kes 1933. a.
mõistetati poliitilise tegevuse pärast 8 aas-
taks sunnitööle. 21. juunil wabastati ta
wanlast koos teiste poliitiliste wangi-
dega.

13 Inglise pommilen- nuki hukk

Lahing Inglise õhujõudude ja Saksa soomuslaewa vahel. — Ing-
lise lennukid ei suutnud Saksa lahingulaewa uputada

Berliin, 1. 7. (D.M.) (D.M.)
Korduwalt rünnakul ühele Saksa lahing-
gulaewale tulistati 21. juunil alla 13
Inglise pommilennukit, ilma et neil
oleks õnnestunud saawatada wähiwatti
edu.

Saadetuna paljudest häwitajast ja
torpeedopaatidest wiibis üks Saksa la-
hingulaewa 21. juunil teel ühest Skif-
Norra jadamalt Saksaamaale. Pilwed
tergendasid waenlase lennukitele mõima-
likke rünnakumatawusi. Pärastlõunal
kella nelja paiku ilmus ootamatult neli
Inglise lennukit, kes alustasid kohe rün-
nakut.

Samal filmapilgul olid aga ka la-
hingulaewa raskete ja tugevate tõrje-
relwade meeskonnade alustanud was-
tutegevust.

Rahjutult langesid pommid wette. Sa-
mal ajal süttis üks lennuk. See kuf-
kus alla ja kadus Alandi woogudesse.
Waenalt olid teised kolm Inglise lennu-
kit kõrwale pöördunud, kui ilmusid juba
Saksa häwitusslennukid, kes alustasid jä-
litamist. Wastastest ei jõudnud üksti
enam oma koduajandasse, waid nad teh-
ti kahjutuks Saksa häwitusslennukite
poolt.

Pool tundi hiljem kuuludus uuesti õhu-
häre. Seeord olid kuus inglasi mõist-
nud ojawalt kasutada pilwekatet.

Nad pilwusid oma pomme suurest
kõrguseft.

Ent tagajärjeta. Tõhus oli aga mere-
jõudude tõrjetuli. Kolm lennukit jäid
tabamusi ja kufusid põledes merre. Ka
siin tehti ülejäänud Briti lennukid kah-
jutuks Saksa häwitusslennukite poolt.

Weel fard fardas inglase jef pärait-
lõunal oma rünnakut lahingulaewale.
Jällegi oli lahingulaewa, häwitajate ja
torpeedopaatide tõrjetuli erafordjelt mõ-
juw. Ning jällegi tulistati leegitjedes
alla kaks Inglise pommilennukit. Ent
häwitusslennukid ei laisknud oma saagit
põgeneda, waid jurendasid waenlase
allatulistatud lennukite arwu jef pärait-
lõunal seitsmeni.

Viimaseid telegramme

London, 1. 7. (D.M.) (D.M.) Dhu-
ministeeriumi teadaanne: Waenlase len-
nukid sooritasid mõõdunud õõl õhurünnak-
kuid kolme piirkonda. Ida-Inglismaal
põluti alla teataw arm suurelõhkejõulisi
pomme ja süütepomme. Need olid ilmest
suunatud lennukitajade wastu.

Samuti põluti pomme alla Wales'is
ja Lääne-Inglismaal.

Shanghai, 1. 7. (D.M.) (D.M.)
Inglise merejõudude ülemjuhataja Maug-
Zdas admiral sir Percy Noble on kog-
u itaabiga lahunud Hongkongist, et minna
Singapuri. Shanghaiis kuuludub, et suurem
osa Hongkongi laewastikust ja paljud muu-
raalia sõjalaewad soodustawat Singapuri.

New York, 1. 7. (D.M.) (D.M.)
teatatakse: Filipiinide ülemkomissari ra-
handusnõunik Jones, kes oli wiibinud Hong-
kongis, seletas, et Hongkongi farnatse sõjati
osawõtjale linnale. Kõikjal on näha bar-
rikaade, suuri kahureid ja walweposte.

Tellige „Uudisleht“

Esmaspäevast, 1. juulist s. a. asub

Eesti Kindlustusaktsiaselts

„POLARIS“

juhatas ja peakontor

Tallinnas, Lai tän. 15

(Lai t. ja S. Kloostri t. nurgal.)

Suur merelahing Vahemere idaosas

Kas edasi või tagasi

See on õige, et inimene õpib minevikust.

Tagasi vaadates selguvad mitmedki ekstsitud ja neid analüüsid on võimalik hoiduda tuleviku väärtuste cest.

Inimene õpib aga minevikust ainult siis, kui ta seda minevikku vaatleb selleks, et tuleviku jaoks targemaks saada.

Kuid praegustel pöördelistel päevadel peame teadma ka seda, et mineviku ekstsitud selgitamisel oleks kõige suurem ekstsitud see, kui meie ainuüksi mineviku külge rippuma jääme, ilma et me tuleviku jaoks õppust võtaksime.

Praegused pöördelised päevad kohustavad suuremale. Need kohustavad meid kõiki ühiselt ja üksmeelselt maha raputama igauks eneselt kõik oma isiklikud sümpaatiad ja antipaatid ühise asja kasuks.

Iga riik ja rahvas, kes on isekeskis riis, sammub hävimisteed.

Kõige suurem õpetus, mida meile on minevik andnud, on see — et meie nõrkus on seisnud alati liigselt mineviku ja „vanade arvete“ ja „kalavõlgade“ küljes kinnirippumises.

Seda eksitust korrata tähendaks uut väärtust õigelt teelt.

Praegu ärgu olgu me silmad suunatud mineviku arvete tegemisele, ei ka üleliigsele parastamisele, vaid tulevikule ja verdele ülesannetele, mis meil ees seisavad.

Viimaste päevade ajakirjanduses leidub iroonilisi märkusi inimeste kohta, kes üht- või teistviisi, ka ilma isikliku kasu sihita on selgesõnaliselt avaldanud oma tunnustavat ja toetavat seisukohta Vahemerele.

Säärane ironiseerimine on samasugune nägemisnõrkus, nagu teiselt poolt osutab enesetunde nõrkust sihitu tagantjärele parastamine nende kulul, kes on eksitusi teinud, kuid kellele seas leidub ka neid, kes oma meelest sagedasti kõige paremast äratundmisest talitanud.

Praegune silmapilk kohustab meid kõiki, kogu töökat ja töötavat Eesti rahvast ühtlusele ja üksmeelele.

Seda mitte ainult sõnades.

Ega ka õnnitlusi ja truudust tunnustavates telegrammides.

Vaid meie peame üksmeelsed olema ka igas omas teos ja sammus, ilma, igasuguse isikliku kasu saamise sihita või teenetee ettenihutamiset, et kedagi selle eest tasutaks.

Ainult igauhe isiklik enese ärasalgamine, oma edevuse, kadetuse, ressentiment ja teiste tungide aheldamine võib luua selle üksmeele, ja võimaldada ühise töö ja tugevuse, mis tagab selle, et rahvas omavaheliste isiklikkude või kildkondlikkude hõõrumiste tõttu ei satuks hävinemisteedele.

Juh. I.

Inglise laevastik saanud suurte kaotuste osaliseks. — Nõukogude Liidu õhudeessantvæed maabusid Bolgradis

Nõukogude vägede edasiliikumine Besarabias ja Põhja-Bukoviinas toimub lauatõhahet. Eile Nõukogude väed maršisid kisse linnadesse Starojinet ja Hertta Põhja-Bukoviinas ning asusid Moroselitta ja Lipkand raud teeannadesse. Mehhaniseeritud väeosad jõudsid wälja Pruti jõe Põlisse alewi piirkonnas, 55 kilomeetrit ebea pool Mogilew Podolskit ja 80 kilomeetrit loode pool Kishinewit. Ohudeessantvæed langewarjurite näol maabusid Lõuna-Besarabias Bolgradis.

Rumeenia delegatsioon on sõitnud juba Dnestasse, kus Rumeenia-M. Liidu segakomisjon tuleb kohtu. Rumeenia delegatsioon, mille juhiks on kindral Aldea, on lahkunud Konstantza sadamast, sõites Rumeenia reikharituga Dnestasse.

„Iswestija“ M. Liidu-Rumeenia kokkuleppest

M. Liidu leht „Iswestija“ kirjutas Besarabia tagasihaamise kohta muuhulgas: Rumaarmee wæesab lähewad Besarabiasse ja Põhja-Bukowiinasse mitte kui waenlased ega wõitjad, waid kui wæstu nende tahtmist emakodumaal küljest ärafiistub rahwaste sõwarab ja wennad. Rumaarmee wæeosade kisse-maršimise, mida elanikkonna poolt waimustatult terwitatakse, on M. Liidu rahupoliitika otsusteks järelduseks — M. Liidu-Rumeenia konflikt lõpetamine Besarabia ja Põhja-Bukowiina küsimuses. M. Liidu-Rumeenia Besarabia konflikt on juba 20 aastat wana. Besarabia wägivaldne lahtistumine. M. Liidu (Wenemaa) küljest toimus Berfailles wõitjate otsusel ja wæhenbitul osawõtul.

M. Liit püüdis küsimust rahulikult lahendada

M. Liit ei tunnustanud kunagi seba tarjuwat wägivalda ja ebaõiglast akti. 20 aastat kestel on M. Liit tõrjunud äles tõtknub Besarabia konfliktit lahendamise küsimuse. Äles äisna hiljuti, nimelt M. Liidu ülemnõukogu 6. istungjärgul, meenutas M. Liidu walitluse juht wäliskasjade rahwuskomissar Molotow, et lahendamata wæel on Besarabia küsimus, mille wæallutamist M. Liit kunagi ei ole tunnustanud. Kuib ühtlasi ei ole ta kunagi tõtknub äles küsimust lahendada Besarabia konfliktit sõjaga.

Lepe Rumeenia ja M. Liidu wæhel ei lahenda ainuüksi Besarabia tagasiandmise küsimust M. Liidule, waid ühtlasi ka sellega orgaaniliselt seotud küsimuse — Põhja-Bukowiina ülesandmise M. Liidule. Põhja-Bukowiina elanikkond on omas fuures enamuses seotud Nõukogude-Ukrainaga ühise ajaloolise saatusega, keele ja rahwusliku toostise ühtlusega. Põhja-Bukowiina on oma ajalooliselt fujunemiseft ja rahwuslikult toostisest tüüpi lihtes Ukraina osaks.

Besarabias walitltes raske okupatsiooniolukord

Besarabia walitsemisega Rumeenia poolt ei olnud M. Liit rahul, samuti ka Besarabia elanikkond ite, kes oli asetunud raskesti okupatsiooniolukorra olukorda. Selleft tõnelewad küllalt selget keelt tõtktajate masfide

torbunud masfud pealesurtnud wõdramatle wõimu wæstu. Nüüd awaneb Besarabia ja Põhja-Bukowiina rahwastele suur sohtialistlik tee, mida wõdda nad lähewad küfi-kæes kõigi oma Nõukogude wendadega — Etaliri konstitutsiooni ja meie kodumaa ammumatu kaitse all.

Waherahukomisjon afus tööle

Hotellis „Rassauerhof“ toimus pühapäewal kell 11.00 Saksa-Prantfufe waherahukomisjoni ametlik awatistung, milleft wõtfid oia kõi Saksa ja Prantfufe esindajad. Täpsetell kell 11.00 ilmus kohale Saksa delegatsioon esotsfas delegatsioonijuhil kindral von Stålypnageliga. Kohe seejärele tuli saali Prantfufe delegatsioon. Sellele järgnes lühite tutvustamine. Pärast seba awas kindral von Stålypnagel istungi.

Saksa wægede ülemjuhatus teatab: Prantfufumaal ja merel ei olnud mingieft erilist fuindmaft. Sõl wæstu 30. juunil Saksa lennufid ründasid Inglismaal ja Shotimaal wæmmidaga lennufadamaid ja relwatehaseid. Mitmes kohas märgati plahwatust ja tulitahjusid. Nii märgati tulitahjusid Cardiffi ja Bristolil sadamais, kus fuittis hull õlitanke. Samuti pommitati edulalt Lincoln, Nottinghami ja Norfli lennuwæljju.

Hitler külastas pühapäewal Målhauzeni ja ülem-Gfassit. Seejuures Hitler waatltes Maginot-liini suuri kindlustust, mis muudetil lühima aja jooksul wõitluswõimetust uute Saksa relwade poolt.

Chamberlain tahab wõidelda wõiduni

Endine Briti peaminister Chamberlain, efnes pühapäewa õhtul ise raadioõnega, teletades, et Briti walitlus on üksmeelsel selles, et wæstu panna kuni lõpuni Saksa domineerimise püüdele. Tema raadioõne anti ebaft kogu Suur-Britannias, kui ka ülemere, esmajoones aga Põhja-Ameerikasfe.

Oma kõnes Chamberlain küles, et efimefets esjaks, mida ta tahab küelda, on see, et kõi sõjakabineti liimbed tõtkawad täielitlus toostkõlas ja kofkuleppel. Ei ole kedagi, kes la wætfeks alustada Saffaga rahulõbirääkimist, milleft on teatanud Saksa propaganda. Ingliste rahwas on täiesti ühel meelel ja ta eelistab ennem huffuda warameis, kui nõustuda rahwussohtialistide ülemwõimuga. Inglist

maa on nüüd üffi, et kaitsta wabadust ja ftiwilisatiooni. Kui Saksa armee peaks püüdma teostada fisteungi Ingismaale, siis temale ofutatakse kaitlemata kaks torba tuge wamat wæstupanu. Kui sakslastel peaks õnnestuma tungida Ingismaale mõningas kohas, siis wõideldaks igal teel, igas külas ja igas majas niifaus, kui on täielitult hawinnud wæstane wõi Inglistmaa.

Ingliste peaminister Churchill efnes tbe-näolifult sel nõdalal alamtojas teletufega tingimuste ja olukorra kohta, millistes Prantfufe walitlus lõpetas wæstupanu, kaitles ühtlasi selle mõju Suur-Britanniasle.

6000 Poola sõdurit läks Palestiinasfe

Poola brigaad Süürias on ühinenu Britti jõubudega Palestiinas. Süüriast on läinud äle piiri Palestiinasfe 6000 Poola sõdurit, kes on täielitult relwastatud sõja jaoks. Poola wæed on kindral Kopanski juhatusel all.

Põhja-Iirimaa peaminister Craigavon teletas ühel koofolekul Down'i krahwonnas, et ta on nõus De Valeraga astuma Iiri ühise kaitse küsimuses tihedasfe toostõõsse eelwætel, et Lõuna-Iirimaa astuks Suur-Britannia kõrwale, et Iirimaaft saadetakse wälja kõi Saksa ja Itaalia esindajad, ja et De Valera lohusub mitte üles tõtkma ja ründama põhiseaduse küsimust.

Lady Mosley on wangistatud politsei poolt. Lady Mosley, kes on Briti fashistide juhi fir Oswald Mosley abiffaafa, wangistatiti riigikaitseaduse alusel.

Suur merelahing

Ameerast saabunud teadete järele on olnud Wahemere idaosas Kreeka territoriaalwæte ja Dodekaneesi saarte lähedal suur merelahing Briti ja Itaalia sõjalaewade wæhel. Maintuid merelahingus olewat hull sõjalaewu uputatud. Inglastel olewat saanud suurte kaotuste ofalifets.

Briti merejõud, opereerides reede õhtul Wahemere kesoosas, fattrufid kolmele wæenlase häwitatajale, mis püüdis põgeneda. Rende jåltamisel lasti põhja küs wæenlase häwitataja. Kahel älejäänud häwitatajal õnnestus pääseda wõ tulekul. Kuigi ei ole ametlikku kinnitust, arwatasse, et inglased ei ole seejuures saanud ühegi kaotuse ofalifets.

Itaalia telegraafiagentuur teatab, et lennufis, millega huffus marsfal Balbo, oli kübse 10 ifkut, nende seas ka marsfal Balbo küs lähem sugulane ja Itaalia peatoonul Tripolites. Kõil mainitud 10 ifkut saib furma lennufi allatufumilfel.

Briti wälisministeerium teatab, et põhjalitl urimifil on selgunud, et äffsti Briti lennuf ei ole põhjustanud ega ole ühenbuses marsfal Balbo lennufi huffumifega. Seega ei saa kõi olla, et marsfal Balbo huffus õhuwõitluses.

53.

Enrico Toselli jutustab oma ablelust kuningannaga

Ma ei tea, kas Luise nende päewade jooksul tegi oma hinges wäljelt „ülewædet“, ja kas ta tundis, et see noormees, ekspansiiwne, tuline, kogemusteta entusfiast, kes ma olin sel päewal, kui me wahetajime jõrmuseid meie juure armastuse jidemärgiks — kas ta tundis, et see noor mees on wananenud kõige kibeduse sees, ilma et ije oleks kibestunud. . .

Ühtlen seda jellepärast, et see on mu wiimane peatüff. . . minu printslitust seif-lusejamust ja millega peaks igatahes kus-tutatama nende inimeste filmis igafugune inetu arwamus. . . kes mind teotasid ja nimetajid — Luise õhtulisel nuudugi — intrigandiks, kes oli tahtnud ühtlalt teha ennaft tähtjaks, abielludes kuningliku sõrgusega.

Nüüd aga olin mina ainus inimene, kes hoolitljes ja muretljes tema päraft. . . jits, kui olin lafanud olemaft tema abi-kaasa ja armufe.

Reedel, 14. juunil wiidi Luise autos Signaft Gicfolesje, San Gerome klooftri

haiglassfe. Transpordi juures wiibifime mõlemad doktoriga.

Miipea kui mu naine paigutati diafo-nissfi, läffin koju rahulikuma jüdamega, tundmusega, et olen kõi teinud, mis minu wõimuses.

Järgmifjel päewal läffime emaga teda waatama. Olin hõmmastunud mu nai-je wæstuwõitust. Ta polnud enam jama inimene.

Mis on taas juhtunud? Mis on talle õeldud? Mififjed mõtted loormaifid ta pead?

Ma põgenefin, soowides ainult peatfet paranemist. Olin jüdamepõhjani solwu-mud. . . Nüüd, kus Luise arwas ennaft olewat kindlas kohas, kus tema eeft arto-maatfjelt hoolitfjefatffe, nüüd wõis ta jälle kõi unustada, mida ma temale teinud olin. . .

Järgmifjel teifipäewal teatas mulle profefor Gfannetafio, et mu naije terwis hõmmeneb, ja et operatfioon, mida nad

pidid algul edaji lüftama, peab fiisti teostuma. Profefor nõudis, et lähefjin fiisti wæel oma naijt külastama. Ma nõustufin, aga wõtfin kaaja ka ema ja Bubi. Luise oli parajasti õrnufjemife meeleolus. Luul oli pööranud.

Sõffin siis ka järgmifstel päewadel. Terwis näis paranewat. Jutlejime nagu kaks haawatut wæstafst lahinguõhtul, koh-tudes ühifes laafaretis.

Ühel hommikul wara, kelf kahetfa jain ätitfjelt kirja:

„Armas Genri

Palun mind mitte enam külastada, enne kui olen julle teatanud ja lubanud.

Luise.“

Oleffin wõinud elada Luifega ka kaks-kümmend aastat, kuid poleks fiisti jaa-nud targemaks ega poleks kunagi harju-mud tema äfiliste meelepuhanguite ja muutustega.

Waatlifjin seda kuima jedelifeft ja mõt-leffin, et ei tea, mida wõib wæel tuma uut mulle Luife haiguis. Kaks nõdalat olin teda külastanud igapäew. Tundfin, et olen ifkagi tema abikaasa inimufje mõt-tes. Mæil polnud mingiuhugi wiindiffu ega häirawat jutuaajamist ja nüüd ätitfjelt iäärane ootamatus!

Mu ema oli nii armas ja küs haiglas-se, et wæhemasti saada teada, kuidas on Luise terwis, ja mis wõis põhjustada jääraste kirjafetfe. Nad läffid nuudugi koos laffega.

Ta leidis oma minia, teda ka oli hoid-nud nli hellalt, hienufes ürwõnufes ja tee-mas feesmifjelt wihaft.

„Mis on juhtunud?“ küffib mu ema rahulikult.

„Arwate ifel!“

„Ei tea arwata,“ wæstas ema ifka rahulikult.

„Ei, ei, mina tahan, et teie ära arwat-fitel!“

„Kuidas oskaffin seda arwata?“

„Ja, ja, te peate arwama. See on mi-dagi täitfa uskumatust.“

„Selge mulle parem ofjektohe, küs lä-heb see rutem!“

„Ma ei junda seda õelda.“

„Miks jits?“

„See on liig. . . see on liig! See on liig. . .“

„Selge aga fiisti.“

„See on hõbematus.“

„Genri wæstu?“

„Kindlasti, Genri wæstu. Selle wæstu peaks see jits olema?“

„Mida on ta teinud?“

„Ta pole midagi teinud.“

„Mis fiis õieti?“

„Ma ei tahtnud ju tulla fiia diafonis-fil!“

„Mhaa, see on fiis küs klooftri jutt?“

„Do, need koledad klooftrid! . . Kas on wõimalik elada ühes klooftris!“

„Teie eeft hoolitfjefatffe ju fiin wägagi hästil!“

„Õhoo, ja wæel kribas! Kaha eeft, efs ole?“

„Kaha eeft ollatffe igal pool head!“

„Luise, lõpetame see jutt. Mida on teile tehtud, mida on teile räägitud!“

Luise langetas hääle ja laufus nüüd jalapärastelt:

„Kas nägite ema — juhatajat, kui te tulitte?“

(Järgneb.)

Enes paarikümne tuntud kunstnikku umbes 50 tööga

Laiade hulkade eemalepeletamine sai eelmisele valitsusele saatuslikuks

Rahvas elab uue valitsuse programmile kaasa järges hooga, et on kerkinud esile imestusavaldusi, mis küüvad: mis nii tormilisele? Et meie riiklik elu olewat eelmise valitsuse ajal imehästi korraldatud olnud, kõik oli wai ja waga, tuldi isamaaliidu koosolekuile kofku ja räägiti ilusad sõnad peale ning elu läks jälle edasi. Ja nüüd kuulub hääli, mis lahkunud valitsust põhjani laidawad!

Rahwas oli kuue aasta kestel tehtud apoliitiliseks ja selle mõimaluse arvestamine, et rahwal oleks kunagi midagi poliitilises elus kaasa rääkida, kadus ikka rohkem minewikku, mida nimetati „erakondade ajastuks“.

Tõsi, ega rahwas ei igatsenud neid erakondade aegu tagasi, kes oma olemasolu rajajid wastastikuile suunamisele, küll aga taipas ta ühel päewal imestusega, et tema tahe ei loe midagi, et teda ei arvestatagi, et on wälja mõeldud walimissüsteem, mis annab walitsusele igamoodi seljatuks. See arwamine tekkis eriti pärast riigivolikogu walimisi, kus walitus sai majendawa enamuse. Isamaaliidu kandidaadid läksid kõikjal läbi ja wastasrind konstateeris ehmatusena, et temal pole wäljawaateid lähema wiie aasta kestel riigi walitsemises kaasa rääkida.

Suur ehmatus algas aga siis, kui wälja arvestati, et wastasrind on kogusummas saanud rohkem hääli kui „rahwarinne“. Kõigepealt keelas Toompea sellest kirjutamise ära, kuid rahwale jäi siiski mõtlemisvõimalus. Ja taibati kohutawat wiga, mida opositsioon oli teinud — ta oli mõistlemas hakanud omawahel ja niiviisi isamaaliidu organisatsioonile mõimaluse jättnud oma kandidaate läbi suruda. Siis kippus teadliku opositsiooni nimel kandideerima rida kwalifit-

seerimata isikuid, kui isikualimistel kõltnud „rahwakandidaadid“. Tegelikult aga rahwas seadis wäga wähe kandidaate üles ja soovitajate hääli küüdati waid autodel kofku. „Rahwarinne“ aga, kasutades ära oma seljataga seiswat wõimust, mõjutas walijaskonda meelituste ja ähwardustega, toimetades mõnel juhul isegi wõltsimisi. Tüübilisemad näited sel alal esinefid ka Wõrumaal, kus R. Cenpalu wastaskandidaat läbi peksti. Seal oli surwe niuõrd tugev, et ei saadud kofku soovituselks wajalikke allkirju. Kiigi ja omawalitsuse ameteis teeniwatele isikutele keelati absoluutset wastasrinda abistamine, ja kes seda siiski tegi, see kannatas majanduslikult wõi wallandati. Girmuga kanti hääled kofku ja hääletati „rahwarinde“ poolt, opositsioon oma kullustatud olekus ei saanud selle wastu midagi ette wõtta. Siis ei lastud wastasrinnal oma kihilustööd teha ajalehe weergudel, ka mitte kinnituse korras. Selle eest ähwardati ajalehti mitmel korral wastutusele wõtta. Wiimati korrali seda wõtet weel linawalikogude walimiste ajal, kus wastasrinda nimekirjadel lasti pealt maha wõtta sõna „demokraatia“ ja niiviisi ilmus lehes ainult kandidaatide nimekiri, ilma et oleks märgitud olnud, mida need kandidaadid taotsewad wõi mis maailmatwaadet nad esitawad. Kuid seekord ei õnnestunud enam eelmiste walimiste wõte, sest wastasrind eitas end ühe nimekirjana ühiste loofungite all ja näitaks Tallinnas sai isamaaliit hiilgawalt liitua, kuigi ta siin „kõik rattad weerema pandi“.

Niiviisi parlament jri purutaguriks, kusjuures wõib märkida, et mõned isikud, kes riigivolikogu walimistel läbi kullusid, määrati riiginõukofku (Solberg). Ja niiviisi, riiginõukogu kaasabli, kujunes parlament walituse truufs toetajaks, kus opositsiooni poolt esitatud

küsimustele wastati üle öla paari sõnaga. Sääraste talituswiisi pärast oli kodanikkond juba kõrgema kraadini ärritatud ja oodati jeda imet, mis lõpetaks selle meil seninagematu poliitilise surwe.

Mõnes mõttes peegeldub wõimult lahkunud walituse saatuses Dollfus'i ja Schusniggi walituse saatus. Seal sai hufutajaks „wõimuhirm“ ja rahwa ärapietamine walituse selja tagant. Mida tegi Austria Dollfus-Schusniggi fildfond? Kõigepealt lõpetati isamaa nimel foftsialistide tegewus, kellele ei jäänud muud üle kui end relwadega kaitsa. Seda nimetati mäsufks ja suruti werilest maha. Siis lahtusid walituse selja tagant demokraatlikud erakonnad, kes ei pidanud diaaks walituse diktaator'iffe piüüdeid. Rahwusfoftsialistidega käibi kah karmilt ümber, nende mäsufatse jagas foftsialistide wastuhaku saatust. Krimeli poodi ja lasti maha. Ershertfog Otto troonile astumiseft ei saanud asja ja nii ei toetanud ka legitimitid enam walitust. Mis jäi: ainult walitus ja tema kasutuses seifew relwastatud Heimwehr. Rahwas ei hoolinud säärase walituse kaotuseft ja Austria langes Hitlerile sülle nagu küps õun. Keegi ei nutnud walitust taga. Sest ta oli oma walitsemismetodiga kõik ära wihastanud.

Kas ei kordunud sama lugu üldjoontes ka meil? Kõik olid lahkunud walituse selja tagant. Jäid ainult walitus ja kaitseliit. Ehk kui keegi weel walituse selja taga seifis, siis oli see endiste poliitumeeste ringkond, sest pole mingi saladus, et tegelikult walitused wiimased kuu aqstati Eesti riiki waid kogupõllumebed. Sealjuures on hufutaw märkida, et ka need kogumebed, kel weidi isikliku armastust oli, lülitati wälja gea lastud neid „kõrgemaid ülesandeid“ täitma. See-

Pühapäewast alates on kohwik „Colombia“ amatud uus kunstnäitus, mis on juba järjekorras wiies selline üritus neis ruumes.

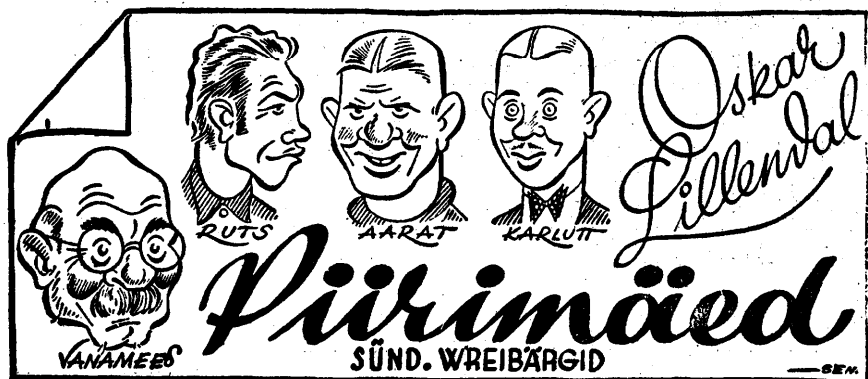
Ka seekord esineb paarikümne tuntud kunstnikku umbes 50 tööga. Proua Triik. Põllusaar. keda senini oleme näinud joonistajana ja maalijana, esineb seekord kahe puusfufptuuriga. Wana-meister Hr. Kauralt on 3 suuremat joonist. Ed. Wiiralt on wälja pannud 4 tööd. Edasi esinewad L. Oskar, R. S. u. a. l. o. R. N. y. m. a. n. A. J. a. n. s. e. n. G. l. e. M. u. r. a. f. i. n. J. G. r. ü. n. b. e. r. g. A. K. a. a. f. i. R. S. a. g. r. i. t. s. A. P. i. h. e. l. g. a. A. A. u. d. o. w. a. E. K. ü. g. a. S. L. o. o. g. A. W. e. e. b. e. r. E. M. ä. t. i. j. t.

Seekordne näitus jääb amatuks kuni augusti keskpaigani. Siis tahetakse korraldada kohwik „Colombia“ suurem näitus, mis kujuneb kunstiaasta fufgisefooni awamiseks. Kõik meie tuntumad kunstnikud on lubanud sellel näitusel esineda uute töödega, millede juures olakse praegu täie innuga töös.

wastu aga kõik kogumeeste endised maafondlikud sekretärideks said üledõ suurteks tegelasteks, kuigi neil puudus wastaw staas ja rahwa usaldus. Ei ohtunud enam tõelisi töömehi, waid truid lulafeid. Mitte inimele tõeline wäärtus, waid tema „suhted“ said määravaks. Niiviisi hajutati ajajookul walituse ümbert kõik need, kes wõibolla oleksid walmis uskuma olnud, et meil taotletakse tõelist üfemeelt.

Tõeline walitus saab ainult siis püfida, kui tema seljataga on laiad rahwahulgad. Saialdaste ringkondade ärapietamine walituse toetamiseks wõib kasutatuks otutuda kogu riigile. Mitte wihkamise, ärapietamise ega fildkonnafotitfuga ei looda terwiiflikku riiki, waid kogu rahwa tõelise kaalatõmbamisega.

See on õppetund lähemast minewikust. Uue walituse deklaratsioonist selgub, et ta katatseb oma selja taga loondada kõige laiemaid rahwahulki. E. S.

Ühekja päewa „laboratooriumis“ wõi kuidas Piirimägedest said poliitilised kannatajad

1. See lugu algas niuõobi, et ühel ilusal päiksepaistisel laupäewasel pärastlõunal, „haige rahwa walituse“ wiimaseil nädalal, ilmus Willemi poole mitu tundmatut meest, kes esitasid end ametimeestena ja teatasid järgmist:

„Kas teil on mingisuguseid lenblehti, trükitõiteid, brofshüüre jne., milles hawustawalt öneldakse praeguseft riigikorrald? Kui teil neid on, siis palume teid neid meile wälja anda. Ühtlasi keelame teile lenblettimise ajaks ruumist lahkumise.“

Willem oli pästi tõusnud ja prillid ninale torganud. Asi tundus talle äärmiselt naljakas.

„Mifusestest lenblehtedest teie räägite?“ päris Willem. „Ja kes siis teie olete?“

„Ärs wõdrastest meestest tutuustas ennast ametimehena poliitiliseft politseift ja ütles, et neil olewat andmeid, nagu oleks Piirimägede perekond lewitunud mingisuguseid lenblehti ja neid ikegi walmistanud.“

„See on ümberhiti kaetud“, kinnitas Willem selge sõnaga. „Meie põle tebagift lewitatanud. Meie oleme korralikude inimeste kumbel töös teinud ja oma piad toid. Aga kui teid nuuwtas, siis — olge lahked...“

„Tõhoo kuramus lahti“, imestas Willem endamist, „wõi siis seadft loob paergase walitusfega? Juba atatafse tödinimeft kinni tasfima ja pinnima.“

Willemi juures tehti põhjalik töö. Selle

tulemuseft oli see, et midagi ei leitud. Wälja arwatud üks wäike wihk, millesse Willem trauit oli märkinud kõik need ilusad loofesed ja anekdootid, mis olid olnud liitluseft ajast saati, kui wappidele kand oli peale pandud ja kui kodanite sõnawababus oli muutunud nurgataguseft foftsialistimiseft.

„Mis asi see on?“ küsis läbiotfifw ametmees, wihule õrutades.

„See on niifamuti — fernawikf. Märksin oma jautas ülesse, et kõrd lastelastel oleks tebagift lugeda...“ wastas Willem ja tal kihwatas sees.

Ametmehele sorisid wihus ja lugesid sealt äht ja teist.

„Ja-ja“, tähendas üks ninameestest. „üft nifuseft asju meie õfimegi. Pilemad aega nuuwtas meid küsimus, kuit igasuguseid kinnituseid tulewad. Selleft on meile külast.“

Ja ametmees asus laua taga läbiotfifmifeprotokollif loostama.

„Kõige mufle, mifufene fiabus keelab inimestel oma mõtteid ja kõike seda, mis tema on kuulnud, kirja panemast ja omale otdmast?“ päris Willem, seft äkki oli temas tärgranud inimliku digluse tunne ja pahameel.

„Mis fiabuselt teie siin räägite?“ belbi Willemile. „Eks see dokument kõnele ju enofe eest? Mis teeb selget, et teie neid juttusid, mis siin sees, põle teistele edasi rääkinud?“

Willem tahtis juft belbi, et tema pojad wõifsid seda selge sõnaga kinnitada, kuid sai weel mõtte sabast kinni ja wälis.

„Mina kogusin nifuseft loofest tegelikult elust sellepärast, et mind nuuwtas ajalugu“, haffas Willem selgitama. „See on fial sees puha ajalooline materjaan...“

„On füll“, wastas ametnik. „üft sellepärast meid nuuwtasite see wihk. Siin oleme sellele salapärasele allikale sattnud, kuit tilius seda laimamürit praeguse korra kohta. Tähendab: oleme ifkagi digele kohale sattnud...“

Ametnik wõttis portfellist wälja paberi ja waatas offwalt toas ringi.

„Kas teil kirjutusmasinaid ei ole?“ päris ametnik.

„Wahandust wäega, — aga wat ei ole“, wastas Willem süüta näoga. „Meie piame omal seferbääriid ja abiwofatist, kui waja kirjutada wõi asju ajada...“

Ametnik ei teinud seda nõõtmist nagu kuulbawafski ja haffas lästfi kirjutama. Kirjutas hufi aega hoolikalt, kaaludes iga laa — juures „a“ fiks, olles tööga walmis, haffas seda Willemile ette lugema.

„Sel ja sel kuupäewal, mina, poliitilise politseif wanem afstent Juhan Raigas koos oma manufatega...“

„Mis asi see manufas on?“ päris Willem ja naerumise tekkis ta wurrude ümber.

„Keeb on minu laasametnik“, wastas üfekuulamise ja läbiotfifmifeprotokollif ettelugeja ja jatkas:

„... iluufime kodanik Willem Piirimäe (end. Wreibärgi) elukohta sinna ja sinna ja teostatime läbiotfifmif, mille tulemufena leidfime ühe wihur, milles hawustawalt fätkitsetud walitusfufikute ja walitusasutuste tegewust...“

Ja nii umbes samas ametlikus toonis edasi. Willem kuulas rahulikult, rõõgantos endamist mõtteid, millega see nali wõiks lõppeda. Tal oli kindel üft seaduslikuse korrasse ja sellepärast ei tundnud ta wähiwafki fälmawärinat.

Läbiotfifmifeprotokollif ettelugemine lõpetnud, paluti Willemil sellele alla kirjutada. Protokollis oli ka belbi, et läbiotfifmifel läbiotfifmif warrandusfifku seisu põle lahtjastatud ega põle kaetust läbiotfifmifega tagajärjel warrandusfifku kinniseid rahjustamifep...“

Willem arwas, et nüüd jääb niifamuti. Kuid nüüd palus wanem-afstent Juhan

Raigas Willemil endaga kaasa tulla poliitilise politseifse üfekuulamisele.

„Mis see siis piab tähendama?“ päris Willem pahafelt. „Mis siis mu majapidamifefasjad forras oia?“

Ametnik naeratas selle peale kribagi kawalalt ja tähendas, et kama see üfekuulamine siis ifka kestab...“

Willem torfas endale kaabu pähe, pistis ettewaatuse päraft rahafoti kah taskusse ja lufustas siis üfse enda tagant. Tänewale jõudnud, tuli talle meelde, et oleks waja paberosse wõtta Karluti juureft poest. Awaldas selle soowi ametnikule ja talle lubati lahkesti seda teha.

Koes aga Karlutti polnud, waid oli Karluti noorik Aino. Selle filmad olid nutufed ja ta näis imfelft olewat kofkunud, kui nägi Willemiga kaafas tundmatuid mehi.

„Kus Karlut on?“ päris Willem. Noorik tahtis midagi wastata, kuid ametnik ütles lärebalt wahete:

„Kole siin mingisugust jutujamist. Wõtete oma suitsid ja haffame minema.“

Willemile tekkis kurt tahtlus ja weel kord pigu heitnud Aino näkku, märkas ta sealt, et loob Piirimägede pool poie kuigi heas korras. Kuid ta ei hakanud enam pärima. Wõttis suitsid ja astus siis poest wälja.

„Kuhu me siis siirdume?“ päris Willem, olles suitsid endale näkku torganud.

„Aga kuhu siis mujale, taabife, kui poliitilise politseifse“, wastas afstent Juhan Raigas tehtud lõbusfega.

„Ah siis, tähendab popooseft“, sõnus Willem ja ta nägu wõttis winge ole.

„Mis popooseft te siin räägite?“ torfas üks manufateft.

„Meie pool wõidakse ifke popoo“, wastas Willem rahulikult. „See lõlab nagu ajafahafemalt...“

„Küll me seda ajalohafust weel wantame“, pomises üks ametnik, kes sammus Willemi seljataga.

Oli ilus laupäewane pärastlõuna. Willem oli kawatsenud oma sugukonnaga teha wäikefse wäljalõõdu Birital, et seal weidi ämber waadata ja teha paadifõitu, ja kui weft parajalt loe, siis ifegi wjuda. Nüüd näis, et selleft ei taha midagi wälja tulla. Selline asjaolu teni Willemi tuju üpris sandiks. Wihangi märkist imbus ta fäwamefse ja ta tänbiks, et sellel tunnil tehafe temale ta elu rängimat üfekoht.

(Järgneb.)

Elekter aitab perenaist

Tahm ja sults kaovad köögist. — Toiduainete toiteväärtus säilitatakse elektrikülmutuskapis. — Tervishoidlik saavutus — tolmuvaba elukorter

Nüüdisaja elektrotehnilised leiutised pole suunatud ainult tööstusliku tootmisprotsessi edustamiseks. Elektri võimsat jõudu rakendatakse ka määratu eduga inimese koduse elu hubastamiseks. Vaevalt tarvitatakse mainida üldtuntud elektritrikraudade, -keedunõude, -lokitangisoojendajate jne., mugavat käsitsust. Me

Külmutuskapp koduses majapidamises võimaldab tervishoidlikult tähtsa alati värsket täistoiteväärtusega toidu. Elektrikülmutuskapp on käsitlusel hõlpsalt. Temperatuur temas on reguleeritav, +9° — +2° C vahel. Teaduslikud uuringud on näidanud, et sobivaimaks säilitustemperatuuriks on +6° C. Selle soojusastme juures on igasuguste bakterite ja pärmiseente paljunemine kõige aeglasem. Samuti ei riku toiduaine toiteväärtuslikku koosseisu nimetatud temperatuuri juures toiduaine tarvitamisel suuresti vahelduv temperatuurimuutus, mis paratamatult ilmneb sagedases toidu kapi väljavõtmisel ja tagasiasettamisel.

Külmutuskapp toodab ka jääd. Jääd saadakse erikaukikes, tavaliselt kuubikujulistest tükkidest. Iga hoolitsev perenaine teab, missugust tähtsust evib jää majapidamises, eriti suvisel ajal...

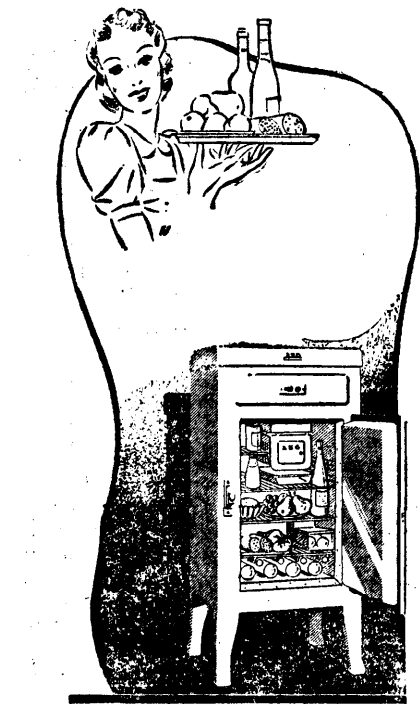
Üheks olulisemaks probleemiks, just tervislikust seisukohast lähtudes, on tolmukõrvaldamise küsimus elukorteritest. Kui palju vaeva ja rasket tööd nõuab polstermööbli ja vaipade korrashoid! Nende klappimine ja harjamine peab teostama kindlasti välisõhus. Raskest mööblitöötlusest vabastab inimese elektritölmumeja. Ta puhastustoime on palju intensiivsem isegi tavalisest klappimisest. Tolmumeja mugava käsitsemise tõttu teostatakse ka korteripuhastamist sagedamini. Siinjuures tuleb veel arvesse asjaolu, et polstermööbli klappimisel lüüakse tolmukerki mööbli sisse. Tolmumejaga aga kõrvaldatakse tolm praktiliselt täielikult. Kõik perenaised on teadlikud raskust, mida tekitab kiiresti tolmuva elukorteri puhastamine. Siin aitab jälle elekter.

Ka sooja vee tarviduse rahuldamine teostatakse elektrijõu abil. Selleks kasutatakse elektriboilerit, mis võimaldab sooja vett nii vanniks kui ka muuks otstarbeks majapidamises. Elektriboilerid vabastavad perenaise igasugusest küttepuude hankimise muredest. Piisab vaid ainsast lülitiipöördest, et käivitada boiler automaatselt, igasuguse valveta tööle.

Elektriga on võimalik ka teostada keskojaveevärustust, millest parim moodus on vastavalt ehitatud veepaagi kütmine eriliste küttekehade abil.

Ka ruumikütte küsimus on lahendatav elektriga. Lihtsamad kiirgahjud on juba üldtuntud, kuid peab tähendama, et nende kasutegur pole rahuldav. Küll aga evib olulise tähtsuse elektriline radiaatorkütteviisile. Need radiaatorid võidakse juba majandusliku tasuvusega tarvitada tavalise ahju asemel. Mõistagi, et nende käsitsemine on hoopis lihtsam kui ahju kütmisega seoses olevad toimingud. Seega vabaneb perenaine jälle teatavast tülikusest.

Peale eespoolmainitud on veel palju olulise tähtsusega elektrimajapidamistarbeid, mis kõik on rakendatud perenaise ja perekonna koduse elu muundamiseks. Elektrotehniline areng aga jätkab võidukaiki inimsoo heakäeliseks. Tahame loota, et juba kümne või mõnekümne aasta pärast suudab iga inimene kasutada elektrotehnika poolt saavutatud mugavusi.

märkame hoopis enam — kord-korralt kaovad suitevad ja tahmuvad keedukolled, mis asendatakse mugavate, kergesti käsitsetavate elektripliitidega. Piisab vaid lihtsast lülitiipöördest, et teostada keetmisprotsessi. Perenaine vabaneb sellega tülikast ja füüsiliselt küllaltki raskest paraja küttepuude hankimisest, kandimisest ja ebamugavast kolde tule läitmisest. Vaevalt on üldisus teadlik asjaolust, et elektripliidil praadides saavutatakse suurt kokkuhoidu rasvaine kulus.

Seda võimaldab keeduplaatide ühtlane temperatuur. Puiduküttega pliidi, samuti ka petrooleumikeetjal sellist temperatuurühtlust ei saavutata. Seetõttu tekivad liigkuumus põhjustab rasvaine pritsimist ja kiiret põlemist.

Külmutuskapp — perenaise unistus

Iga perenaine teab, missugust raskustega on seotud toiduainete alalhoidmine paljaval suvekuudel. Või, piim, liha, jne., kaotavad kiiresti maitse. Toiduainete roiskumine on igapäevane nähe. Tavaliselt ei märka üksikisikud roiskunud toiduainete prügikasti heitmisel tekkivat majanduslikku kahju.

Selgituseks olgu öeldud, et Saksamaal visati prügikasti 1935. a.

500 000 eesti krooni väärtuses riknenud toiduaineid.

Eeltoodust selgub, missugust määratu suurt kahju tekitavad rahvamajandusele roiskumisprotsessid.

Seda ja teist

Vanakraamikaupmeeste häda

Tartu tolm vanakraamikaupmeeste kohumad Raetoja läheduses müütinguplatzil, kuulavad parajasti vastuvõetud refolusiooni ja astuvad siis murelikkude nägudega teiste eemale. „No küll on alles ajad, küll on ajad!“ lõõb üks meestest käsi tofku. „Raua muret tekitab tohe: mõda hoiukohast välja viimiseks jendib ja pane mängu — pafutavad tagavarad on nii suured!“

Teine meestest lijab: „Kuulsite nüüd ise — kaitsejõud latalil! No nüüd hakkab kaitsejõud mündreid meile tulema nagu seemi peale vihma. Aga, poisid, olge nüüd äärmehed ja pidage hinda! Palkumine on nii juur, et õige hinna määrame meie, ja jah!“

Kolmasi ei vaiki. Ütleb mõtlikult: „Ei tee tähenda head: sügise ja kogu talve oli madinat fakteerivanaga, nüüd kaitsejõudu võrmitärk ja näeb varsti, mis järgneb! Nüüd moodi on laod varsti puupüsti traami täis

ja kes seda niipalju ostab! Sehl! Panttroni meenab, sunnitud!“

Shottlane

Kinodes demonstreeritakse nüüd tšaduta filme. Et muudkui mine ja vaata. Juba ette mõis arvata, et tülastajaid on väga palju, mille pärast filmid jagatakse mitme kino vahel ja antakse siis ühe seansi teise järele mitme päeva jooksul.

Tuleb vastu sõber, kineehõlmad lehvimas tules, ise näoist punane nagu härg. Pole aega dieti teretada: „Pea'nd kinni, kuhu tormad?“

„Kinnol!“ ahvib vastu ja juba tahab edasi lüüda.

„Aga, kulla mees, sa ju käisid eile ja ütlelegi. Mida siis nüüd jälle üna jooksled?“

„Karr! Mafjuta saab, mis ma ei peaks siis vaatamas käima? Ei niijugugi võimalust tofi jätta tšadutamata! Käin ka mõni

Filmitähed harrastavad suviseid lõbusid (Foto M-G-M)

Mida J. V. Jannsen arvas allveelaevadest

„Postipapa“ kiitev hinnang esimestele Vene allveelaevadele aastal 1895. — Tänavu jaanipäeval möödus 85 aastat esimese Vene

allveelaeva proovisõidust

Allveelaevad, suurema loogivõimega üksusi moodas meresõjas, võeti laiemas ulatuses tarvitusele alles Maailmasõja ajal. Sellepärast tohiks olla vist üllatuseks, kui ütleme, et J. V. Jannsen, kelle surmast hiljuti möödus 50 aastat, avaldas juba 1859. a. kirjutise allveelaevadest ja nende suurest sõjalisest tähtsusest. See kirjutis ilmus „Perno Postimehe“ II. aastakäigu 42. numbris ja on sõnasõnalt järgmine:

Altveelaevad. Ugi asjo tulles maailmas igga pä itfa jure ja üts neit on fa laevad, mis naggo pardid, mee alla puggewad ja alt wee jenna lähwad, kuhho tahhwad. Nende laevade esimine ülesleidja ja ehitaja on üts Baierima Sakslane, nimmega Bauer. Jubba aastal 1849, kui Soliteinimaal jõdda peti, oli temma jelle peale tulnud, oli fa warsji katjunud; agga esjimenne asfi en itfa ejimenne, ei läinud weel hästi korda ja jurem hult ütles: se on feif tühhi, mis ja muido aega ja rahha kullutad, feif ei tulles midagi wälja! Bauer isje ei mõttelnud mitte nenda, agga tal polnud jedda jõudu isje omma kullu peal asja isje eddafi aiada. Ta läks Inglistmale ja mõtles: kü ma seal nõu leian. Inglastel on muido niijuguste asjade peale wägga terrafed, agga se kord mitte: Bauer sai feige omma altweelaevadega wäljaneerdud. Mis nüüd heaks nõuks? Ta mõtles: lähjän Wemmenale, ja läks ka. Siin mõeti jedda rõmoga wasta. Wenne Suurwürst Konstantin Nikolajewitsch kui Wenne fõalaewade kindral-admiral, oli asja nõus ja nüüd oli Bauer jalge peal. Warji hakkas temma kono kullu peale ehitama ja Janipäeval 1855 mõis jubba Bauer Kronstatti jaddamast ue laewa feest, 17 jalga mee alt, omma wannematel foio

kirjutada, et feif temma ettemõtmisjed ollid forda läinud. Uus laew oli wal-mis, meister Bauer, üts laewa pealit, üts luffojep ja 8 madrust ollid 8 tundi temmaga mee al ja nende furets rõmots mõijid rutto ja tasja, eddaspidi ja tagaspidi jõuda ni hästi wilito kui kohhe ütlesje ja alla minna. Mis ja weel tahhad? Nenda alt wee jõudes, mis eme weel feigi polle teinud, on nennud fa klaas jodawat wina jues õiskanud: Ella-go Wenne feifer Allefander! Ella-go Baieri kuningas Maaffimilian! Se oli uus ja uune asfi. Mitto olid wiist mõttelnud, kui nad ni fana merre põhja kaddumiks jäid: ei tulles need ennam wälja! ja jedda enam pannid imnets, kui 8 tunni pärast feif terwelt wälja tulid ja laewal agga innimestel midagi wigga ei olnud.

Seft jadis on nüüd Bauer weel mõnda wiisi omma laewa parandanud ja paljo korda wee al käinud. Laewa eddafi aiaminne jünub weefruumi ja temma rõsuminne ja waiminne tulepumpade läbbi. Bauer on fa jedda tarfust wälja sanud, kuida auro masjinad ilma fuitjota mõib fütta, mis al wee wägga tarwis on. — Seljamunal kombel on fa furetiiti patifi jubba ehitatud, mis äffiste wee alt wälja tullemad, furedtüffid lahti paugutawad ja jälle wee alla kaddumad. — Bauer on omma altweelaewa isjeäärarits jelle peale ehitatud, et sellega altwee waenlaste fõalaewade alla mõib minna ja neid püsfirohhoga ütles pörrutada, mis peale fa laew wägga fõlõlit peab ollema, kuida jubba feif järrel katjutud ja prowitutud. Peale jelle, mis Bauer ue kunsti leidmife eest janud on ja weel saab, antakse temmale kono polest 7000 hõbbe-rubla aastas palka. Kui ello antafje ja asjad nenda eddafi lähwad, küllap jame jedda fa nähha, et wenne fõalaewad falkadega ütles me al uunwad ja fealt ja fel aial wälja tullemad, kui waenlastel mitte uulepärast ei olle.

Ragu kirjutisest näha, möödus tänavu jaanipäeval 85 aastat esimese wene allveelaewa proovisõidust.

„Mii et karulugudega tuleb sedapuhku wiidi aega oodata?“ „Mäib niii!“ arwab mefjapuhhi, „feft nüüd liiguwad mefjas ainult niijugufed mehed, kes jänest karuga ära ei wõbela!“

Lühidalt N. Liidust

Leningradis asuv kirjastus „Nõukogude Kirjanik“ valmistab ukraina tuntuima rahvusluuletaja Ivan Franki luuletuste koguteose väljaandmisele. Et tutvuda I. Franki kohta käivate materjalidega, selleks uuriti Lvovis Franki kohta käivaid materjale ja tema käsikirju, millest valmistati fotokoopiaid.

Moskvas avati Riiklikus Kirjanduse Muuseumis näitus, mis on pühendatud kirjaniku ja teadlase M. V. Lomonosovi loomingule. Näituse viies osakonnas antakse ülevaade M. V. Lomonosovi lapsepõlvest, tema õpingutest Moskvas, tutvumisest teadustega, välismaareisidest ja lõpuks Lomonosovi akadeemilisest tegevusest. Näitusel on rida haruldusi dokumentide ja raamatute alalt.

Käesoleva aasta 29. septembril saab täis kümme aastat kuulsat maahija Ilja Rjepini surmast. Rjepini teatavasti suri Soomes, Kuokkalas. Maailmakuulsat kunstniku mälestuseks annab kirjastus „Kunst“ välja kümnetuhandelises tiraažis Rjepini maalide reproduktsioonid. On kavatsusel anda välja ka teiste kuulsaimate vene kunstnike maalide reproduktsioonid.

25. juunil lõppesid Moskvas N.-Liidu esivõistlused raskekaalu maadluses. Neist võtsid osa kõik nimekamad NSVL-u maadlejad. Meistriks tuli gruusialane Kobiridse. 27. juunil algasid Moskvas NSVL-u esivõistlused poksis. Iga matš

on kuueroundiline ja roundi kestvuseks 2 minutit. Võistlused kestavad viis päeva.

Lühiteateid Läänest

Tuntud saksa sõjalaulude „England-lied“ ja „Frankreichlied“ komponist Herms Niel on loobunud komponeerimisest, kuna teda selles on takistanud ta populaarsus: tuhandete kaupade jaoks ta kirjutab, milles tuhandet luuletajat saadavad Nielile omi luuletusi, et Niel nende teeks viise.

Krakovis on sakslastel kavatsus ehitada oma linnaosa, kus asuksid elama sakslased-riigiametnikud ja nende perekonnad.

Viis tuhat inglasi, kes Prantsusmaalt püüdsid pääseda Hispaaniasse, saadeti Hispaaniast tagasi Prantsusmaale, kuna põgenikkude dokumendid polnud korras.

Londoni ringhäälingu kaudu tehti teatavaks, et mobiliseeritakse kõik asumaades elunevad belglased ja prantslased inglise sõjaväkke.

Londonis lammutatakse 200-meetri kõrgune Crystal-Palace'i torn, kuna selle rauda vajatakse sõjamajanduses.

Brooklyni saabus äsja ühendriikidesse suuremal hulgal prantsuse kulda, mis oli ostenud ühendriikide poolt.

Õel vstu 21. juunit pildusid inglise pommilennukid Saksamaal alla 371 süüte- ja lõhkepomme, mille tagajärjel sai surma 16 ja haavata 41 eraisikut.

Iane, Opetajate Koja nõukogu esimees, sünd. 3. juulil 1888. a. Laatre vallas Valgamaal.

Geinrich Meri, loolõpetaja, helilooja ja orkestrijuht, feliidide tegelane, sünd. 3. juulil 1887. a. Muhi vallas.

Nikolai Kobanov, ärindustegelane Tartus, sünd. 3. juulil 1902. a. Tartus.

Jaak Kuru, raamatufuupimees ja feliidide tegelane Pärnus, sünd. 3. juulil 1873. a. Koorila vallas Valgamaal.

Viljandis tehakse tööd

Kui Tallinnas on tänava klubide kergejõustiku võistlustena korraldatud ainult ühed, siis Viljandis on neid peetud peagu igal nädalal. Nüüdsegi nädalavahetusel korraldati õhtumiiting, kus parimaks tulemuseks oli O. Juhanson 236,1 uue Viljandimaa rekordina 1000 m-is. Selle tagajärjega O. Juhanson tõusis selle distantsi edetabeli juhiks, kuna endine parim aeg E. Piisangu nimel oli 236,5. Edasi on märkida, et V. Kalam võitis 200 m-is K. Pikkeri, ajad vastavalt 23,2 ja 23,3.

Hällist hälleni

PEREKONNASEISU TEATED

Registreeritud Tallinna linna perekonnaseisumetiis:

Sünd: Mati-Tiit Saat, Antoni ja Selma poeg; Mati-Peeter Leet, Heino ja Zinovia poeg; Lubmilla Grigorjien, Nikolai ja Olga tütar.

Abielumisi: Priit Manamäe ja Valentina Milder; Alim Ulanov, kodafondiseta ja Zadviga Matsulevitš; Zuhar (Zhan) Waher ja Anna Lang; Elmar Kull ja Leida-Johanna Masing; Nikolai Maidre ja Linda Anton; Alexander-Karl Alinoma ja Ida-Helene Uman; Artadus-Alexander Rast ja Maria Goreb; Hugo Orma ja Katharina Rütt; Alexander Jakobson ja Pauline Wattrööm; Meise Saar ja Johanna Daum; Paawel Jakobson ja Weera Mats; Robert Tõke ja Meta Põlts; Soolep Smaagar kodafondiseta ja Selma Kullertan.

Surmajuhumeid: Marie Ujas, 18 a. m.; Hildegard Melberg, netuna Damm, 29 a. m.; Rudolf Mineraid, 24 a. vana.

Riigilatu

Tallinna linna perekonnaseisumetiis: Gabriel Keermann (Beregin) 34 a. kauplaja ja Maria Stõljom 34 a. kauplaja; Sato Rajula 25 a. tekstiilitöölise ja Mairoos Wiliko 26 a. tekstiilitöölise; Wello Tamming 25 a. riigiteenija ja Valentina Saari 25 a. kodune; Reinhold Liidu 27 a. üliõpilane ja Eveline Meis 23 a. riigiteenija; Elmar-Wolde-mar Korik 25 a. plekksepp ja Erila Timm 20 a. õmbleja; Elmar Limbach 30 a. masinist ja Leida Cesaja 23 a. põllutöölise.

Tallinna Püha-Waimu koguduses: Alexander Põllo 31 a. sõjaväelane ja Elmi Rebane 28 a. riigiteenija.

Nõmme linna perekonnaseisumetiis: David Riibal 31 a. tangur ja Ellen Rupp 30 a. kontoriamees.

Tallinna Kaarli koguduses: Harry Paalberg 27 a. meremees ja Ellen Põial 19 a. kodune.

„Suur Tõllu“ jänes tuli tagasi

Politsei koostas protokollid August Suurmi le, kes kaalus a.l. „Wohil“ välismaalt, kuid ei omanud välispassi. Suurmi seletas, ta lahinnud Eesti ja kaesoleva aasta märtsis, olles „jänesena“ peidetud jäämurdjale „Suur Tõll“.

Otepää mägedel

Suutvõimel rindele

Suutvõimel Pühajärvel on maadunud tekkivõimel: elatav ja praegu on enamik turistidele rannadest kinni. Pühajärvel on loomisid loomisid rannad (aktiivsed 15 mat tuba) juuritatate jaoks, millega loomisid jate kaotada kogumismas turistide toa tolmest hoonest 40 tuba.

Wimastest kaadumistest võitis märkida Jani U. Gailittit ja kinnitab P. Si. waut.

Tõrerahwa koosolek tulemas

Seelolewal pühajärvel toimub Otepää feliitumajas tõrerahwa koosolek, kuhu to- nelema tulewad mitmed feliidid Tartust. Sõnavõtte on ka kohalikest tegelastest.

Üht arsti asendab kaks

Tänaast alates on Otepää jaostonna ja linnaarst dr. Uuemaa puhtusel. Teda asendab jaostonna arsti oas Mõnna jaostonnaarst dr. Kusjo ning linnaarsti oas dr. Helmi Kiwi.

Korraldajate ühendusteeb Otepää-Püha-järve vahel

Otepää linnavalituse korraldusel teostati ühendusteeb Otepää ja Pühajärve vahel, millest tuli teha tublisti liinatööd, kuna r- jati korralit kinnitee. Ka seati üles teejuhi- feid, paigutati kohale istevõime jne. Linna- walitus tulutas heakorraldööbeks 2000 kr.

Puka tööliiskond ärkas!

Pühajärvel peeti Pukas juur tõrarahwa koneskoosolek, millest võttis osa üle 200 inimehe. Koosolekul kõneles fms. Girts Tar- tu, kes walgustas oma kõnes meie tööliis- konna feliitforda, endise walituse tegevust, praeguse walituse tegevuskatma ning maa- tööliste organisceerimise majadust. Sõnet kuulati juure hulgiga ning kõneleiale jagati rohkesti kiitust ning piluuti õhku. Lõpuks avaldas koosolek praegusele walitusele täit usaldust.

Lähemal ajal asutatakse Puka maatoö- liste ühing, millest alustatakse organisceeri- mistööd.

Puka koolimaja ei pea wihma kinni

Möödunud aastal valmis Pukas moodne koolimaja, mis läts õige kallits matama. Koolimaja fimiitatus on aga nii halwaasti taetud, et fellest jookseb wihm läbi. Sures- ma wihmajauu korral niuivad mõlemad for- rad mees, kima heit tuleb niipalju, et jook- feb ka lagedest läbi. Statust parandada ei kaawat, waad fce tuleb katta täiesti meest.

AEG ON TE'LIDA „UUDISLEHTE“!

GLORIA-PALACE

6.30, 8.30
4.30, 6.30, 8.30

N. Vene kunstiline suurfilm

„Inimene tunc“

A. P. Tshchovi tuntud jutustuse järele.
Peaosades: H. Hmelov, M. Zarov,
O. Androwskaja j. t.

Kino
BI
BA
BO

Esietenduseks kinohooaja parimaid ja meelikutkestavamaid suurfilme
Laise Rainer, Paulette Goddard, Allan Marshall

„See vale on tõde“

6.30, 8.30 II. Ülihuvitav lisaceskava. 4.30, 6.30, 8.30

HELIO

Algus ärip. kell 1/2 ja 1/29
pühap. kell 1/25; 1/2 ja 1/29

Hilde Weissner, A illa Hörbiger
põnevas armastusromaanis

„Vapper naine“

Greta Garbo ja Robert Taylor parimas suurfilmis

„KUNGLA“

„Kameelia daam“

II. Teravmeelne, põnevasisuline ja naljarahke farss „Sultan provintsist“

Kino „SATURN“

Saall 2.

Film, mis vapustab kogu maa- ilma kinopublikut! Film, mille sarnast seni ei ole olnud.
Esinevad kinolina kolm suuremat näitlejat Clark Gable, Myrna Loy, II. Haruldaseit loomu- Spencer Tracy. II. liikes värves grotesk „Kapteni jõulud“

Ohtul kodus rahuga
Loc
„Uudislehte“
mõnuga!

Värskaimad uudised leiate „UUDISLEHES“

Raadio

ESMASPÄEV, 1. juuli:

18.45 Teated ja reklaam.
— 19.00 Tallinna garnisoni orkestri kontsert. (Harju- värava mäelt). — 19.40 Raadiovestlus. — 20.00 Türi (—20.20): Venekeelne teadetesade. — Tallinn ja Tartu: Soololaule. Sergei Põdekrat (bariton). — 20.20 Kaks muusikalist hetke*. — 20.30 Päeva märkmik või vahemuusika. — 20.35 Eil- sest tänaseni. — 20.40 Päe- vauudised. — 21.00 Õige aeg. Teated. — 21.10 Viis minutit tervisele. (Tartust). — 21.15 Soovikontsert*. — 21.40 Türi: Maa naisnoorte ülesanded maakodudes. Tal- linn ja Tartu: Klaveri- muusika*. — 22.00 Corso- trio kontsert. — 22.50 Õige aeg. Päevauudised ja spor- diteated. — 23.05 Türi: Päevauudised soome, rootsi, saksa ja inglise keeles. Esperanto-keelne nädalalr.

TEISIPÄEV, 2. juuli:

7.00 Äratismäng. Võim- lemine. — 7.20 Õige aeg. Ilmat. Päevauud. — 7.30 Hommikukontsert*. — 8.15 Perenaiste. — 8.20 Turut. 18.45 Teated ja reklaam. — Muusika pärastlõunaks*. — 19.45 Produktsooni või- mest ja selle normidest kä- sitööstuses. — 20.00 Türi (—20.20): Venekeelne tea-

Esmaspäeva õöl vastu teisipäeva — Gnadeberg ja Leydeni, S. Karja 4; Mik- heimi, Tartu mnt. 45; A. Puksovi, Koidu 43; E. Thu- bergi, Pärnu 31; R. Vall- neri, Narva 24; J. Lilli. Vana-Kalamaja 7-a. Nõm- mel — A. Trossini, Apteegi- tän. 4.

Kivimäe apteek, Pärnu maan- tee 245.
Igapäine öövalve 'Kop.' apteegis ja Tall. Ühishaige- kassa apteegis (Ühishaige- kassa liigetele).

Ainult

„UUDISLEHT“

ilmub peale lõunat

„Uudislehe“

kuulutamise sedel

1. juulil 1949 № 170.

Kõigile „Uudislehe“ lugejatele võimalda- takse käesoleva sede- liga tasuta kuulutada „UUDISLEHES“

Iga sedel, mis esitatakse „Uudislehe“ talitusele kahe kuu jooksul ilmunispäevast arvates, hinnatakse kuulu- tuse andmisel lehe üksik- numbri hinna vääriliseks seega sedel on kuulutamisel

väärt 6 senti

Lähemad tingimused igal pühapäeval „Uu- dislehe“ kuulutamise sedelil.

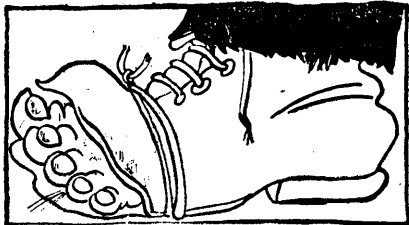
„Uudisleht“ ilmub tööpäeviti keskpäeval, pühapäeviti varahommikul.
Toimetuse ja talituse: Tallinn, Rataskaevu 9.
Posti aadr.: „Uudisleht“ Tallinn, postk. 188. Posti j. arve nr. 820.
TOIMETUS: avatud tööpäeviti kella 9—19.
Telefonid: peatoim ja sekr. 469-71, päevauud., karikat. 427-18, kaugek., sport ja kohal teated 460-49. Telefoni- uudeste vastuvõtmine sama päeva numbrisse kella 11-ni, laupäeval kella 17-ni.

Vastutav toimetaja: Aleksander Peterson.
Kõnetunnid: kl. 10—12, telefon 469-71.
Esindaja Tartus: Gustav Adolfs 63—4, tel. 37-16.
TALITUS: avatud tööpäeviti kella 8—16.
Telefonid: 455-33 ja 469-93.
Valjaandja: Kirjastus-Osaühing „Sõnajõud“.
Asjaajaja direktori kõnetunnid kella 10—12, tel. 427-18.

Tellimise hind: 1 kuu kr. 1.45, 2 kuud kr. 2.75, 3 kuud kr. 4.—, edasi iga järgmine kuu kr. 1.25, 12 kuud kr. 15.—.
Välismaale tellimishind kahekordne. Aadressi muutmise 25 s. 3 ja rohkem kuudeks tellijad võivad saada „Jutu- lehe“ 25 s. kuus ja kuukirja „Uus Talu“ 5 s. kuus.
Kuulutuste hinnad: esiküljel 12 s., tekstis 12 s., tekstis tekstikirjaga 15 s. ja kuulutusküljel 5 s. mm veerul. Töö- ja korterikuulutused poole hinnaga. Kuulutuste koha valikut ei kindlustata.

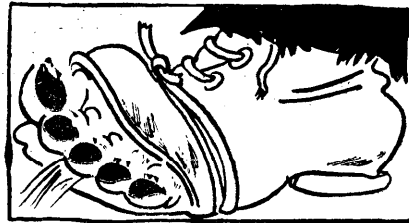
Moe areng

Nii oli see alguses — varbad vahtisid saapast välja.

Naised võtsid sellest eeskuju. Moe täiendamiseks ainult värvisid varbaküü-
ned punaseks.

Nüüd tuleb omakorda jälle naistelt ees-
kuju võtta — varbaküünte värvimises
mure.

SULO KAHVER

Mure

Uut liiki mure teatud kihte riivab,
et nende meel ei muutu lõbusaks —
kes laiskema end kohvikusse hiivab;
uus kurnama neid hakkab peagi maks.
Sest uuest maksust sissetulev tulu
läheb andekate vaeste, laste heaks.
Daam kohvikus, miks käid veel seal, teed
[kulu?]
Ka sina lapse muretsema peaks!

Uks endine suurus

Vanasti olime tuttavad, isegi sinasõprust
jõime,
kui paremat polnud, siis malet ja kaarte
lõime.
Siis kõrgeks saksaks said, minu vastu tul-
les „uurisid“ laotust,
mina, kui lehemees, leinasin inimväärtuste
kaotust.
Kuid nüüd, mil uus aeg saadab oma vabad
veed poole mere,
Teie vastu tulles mulle jällegi sõbrali-
kult ütlete „tere“.

Sulo Kahver

Paradiis Sondas

Sonda ümbruskonnas karu
sõbrustab karjaga ega tee nei-
le paha. Ajalehest.

Verd ei ihka karuhammas,
saagile ei limpsa keelt,
seda teab nüüd lehm ja lammast
tundes üpris sest headmeelt.

Loomad seltsis jalutavad
nagu vanad sõbrad koos,
kuna karul murdmiskavad
unustatud ajaloo.

Kõik nüüd näevad seda viisi,
mõnelegi see on ehm,
kuidas Sondas paradiisi
teevad karu, lammast, lehm!

Karu see ei ole tõbras
ei seal hakka tapma ta,
suurema vaid leiab sõbra:
süütumeele vasika!

Tõest' see tunne tõstab tuju,
loomalgi ei meeldi riid,
loota võib, et ka eeskuju
võtab inimindiviid!

Millega „haiget rahvast“ raviti

Kuus aastat oli eesti rahvas „haige“.
Et rahvast tõvest vabastada ja terven-
dada, selleks tarviti igale haigele ühis-
konnaliikmele ka sellekohaseid arstimeid.
Ajakirjanikele anti lahkelt nä-
dalast nädalasse suurem annus morfi-
umi, et seesugune inimtüüp võiks alati maga-
da, s. t. et magaks rahva südame-
tunnist.

Muusika mehi ergutati rahvali-
kude ühislaulude loomisele, sest oldi veen-
del, et lauldes rahvas unustab mured ja
eluraskused.

Kirjanikelt nõuti positiivset ja
ülesehitavat joont. Rahvas pidi lugema
ainult positiivistlikku lugemist, et vast-
oluline äripäev ei tikus segama meeli.
Rahvast arstiti nõ. dieediga, sest rahva
köht oli „haige“.

Töölisi arstiti raadiumiga. S. t.
vaadati tööliste organism läbi, milliseid
pingutusi see suudaks kanda, kui palku
mitte tõsta.

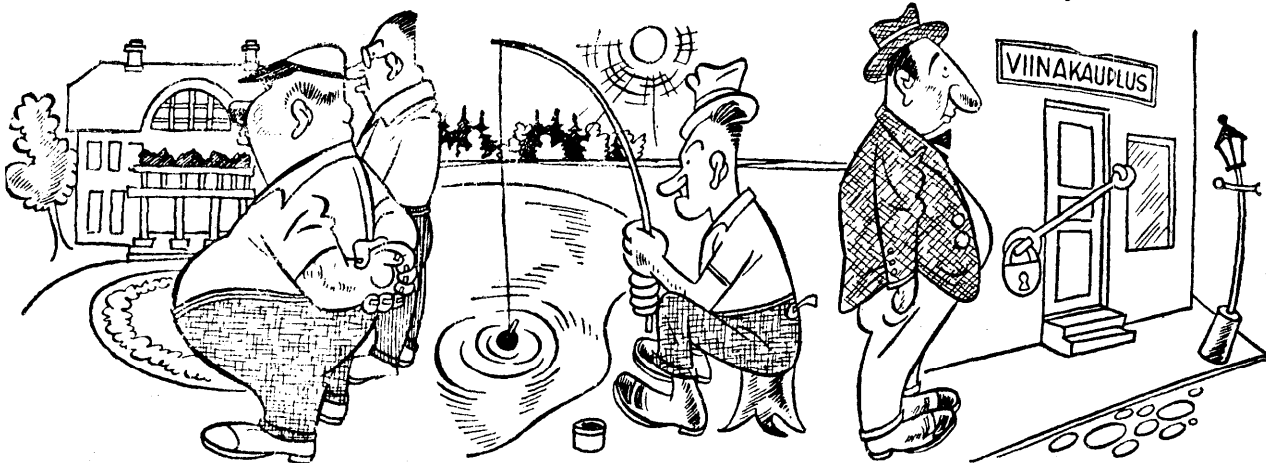
Põllumeest arstiti sellelt suure
vahekasu võtmisega saaduste müügil.
Põhimõttest, et ela ise ja lase ka palju-
del kõrgepalgalistel põllumeeste huvi-
de kaitsjail elada.

Kalamehi raviti nn. sugestiivse ra-
viga. Öeldi, kui teised on oma osa kätte
saanud, küllap siis ka sina saad.

„VANA KALA“ EI UPU

— Ujumispropaganda sihiks olevat
igale kodanikule õpetada ujumine selgeks.
— Vaevast seda just igale on vaja.
Pole näiteks kuulda olnud, et „vanad ka-
lad“ ei oskaks igas olukorras ujuda.

Päevapildid

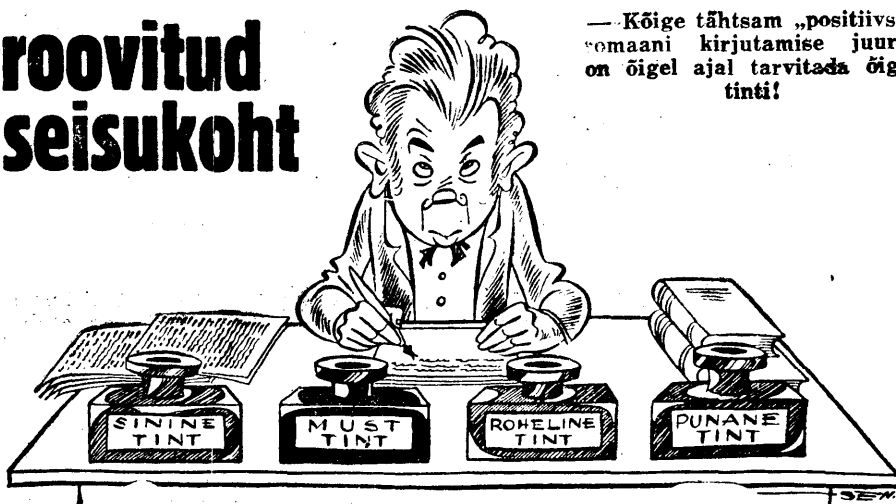

Ruurorbi suvitamine.
— Rukkus on mofas — rannahotellides
ja kuursaalides ei müüda enam napin.

Pähjus.
— Selles pole midagi imestada, et kala-
faat on mofas, suureb ja vanad kalad vähe-
nevad nüüd iga päevaga.

Rohi igale haigusele.
— Kõik tähtsamad arstirohud antakse
tallinabaks, ainult see kõige parem rohi on
iffa finni...

Proovitud seisukoht

— Kõige tähtsam „positiivse“
omaani kirjutamise juures
on õigel ajal tarvitada õiget
tinti!

Mineviku „pildikesi“

Jaoskonnakohtuniku laua ees seisid
pealinna seltskonna tuntumad daamid,
nende hulgas ka üks ministri proua. Oli
arutusel üks väike pahandus, nagu neid
vahel juhtub ka paremas perekonnas.
Tuli kord ministri proua kätte tunnistaja-
ana esinemiseks. Vastavalt oma mehe
kõrgele seisukohale valis proua ka oma
toonid, mis oli kohtuniku suhtes ilmselt
väljakutsuv. Kohtunik kutsus prouat kor-
rale, kuid see ei aidanud.

Siis tegi kohtunik, mida ta hiljem väga
kahetses: ta määras ministri prouale
samas kümme päeva aresti rahatrahvita
kohtunikule osutatud lugupidamatuse
avalduse pärast. Ja käskis ministri-
proua otsekohe vahi alla võtta.

Nüüd oli daamidil vesi ahjus. Oli juh-
tunud kohutav skandaal. Sama päeva
õhtul pidi olema ajakirjanike ball, mi-
nistriproua oli tellinud uue tualeti, pan-
nud kinni aja frisööri juures, ja äkki —
arestimajja. Otsekohe hakati astuma
vastavaid samme. Kiiresti aeti telefoni-
teel kokku järgmise kohtuinstantsi liik-
med ja hilisõhtul tehti selle poolt otsus:
üks päev aresti või kaks krooni raha-
trahvi.

Ministriproua maksis kaks krooni ja
võis õhtul ballile minna. Jaoskonnakohtu-
nik aga määrati õige pea kaugele,
väikese provintsi linna kohtunikuks.

Väljaandja

Ujunud kaasa igas reaktsioonilises voo-
lus,
alati suurepärases rahateenimise mee-
olus:
ühelt „reamehelt“ näpistanud poole, teis-
elt sendi,
oma ettevõtte trükitöölisi „kohelnud“ kui
„vendi“.
Kurtunud alati konjunktuuri ja raskeid
aegu
ning käsualuste „tullesaatmist“ jätkab ka
praegu.

„ALLAMÄGI“

— Viljandi noorus läheb jällegi alla-
mäge.
— Kuidas, kas seda jällegi näitab mõni
ankeet?
— Ei. All orus, järve ääres algas su-
vitushooaeg.

TAKSIKOERA DEFINITSIOON

Kui Brehm, Saksamaal populaarse raa-
matu „Tierleben“ autor, alles koolipoiss
oli, huvitus ta juba loomadest ja lindu-
dest. Ühel päeval kirjutas ta oma märk-
miku: „Täna nägin ühte taksikoera, see
oli väga ilus loom. Taksikoer on poole
koera kõrgune, aga selle eest pooleteise
koera pikkune.“

TERVITUS ELLUASTUMISEKS

Kui Hindostanis laps sünnib, tervitab
reester teda järgnevate sõnadega: „Ar-
ias laps, sa astud nuttes siia maailma,
kuna teised kõik sinu ümber naeravad.
Püüa nii elada, et siis, kui sa siit ilmast
kord jälle lahkud ja teised sinu ümber
nutavad, sa ise südamest naerda võiksid.“

— Kohviku külastajale kavatsetakse
peale panna maks lastekasvatamise heaks.
— Ega laita plaan pole. Kuid parem
võiks siiski peale panna jahvatamise-
maks — maa saaks odavamalt jõusööta.

KOIGE SUUREM KUNST

— Kunstnikud tahetakse koondada ühte
ühingusse.
— Vaat selle asja läbiviimine on juba
vunst!

Telegrammistiiil

Filmikoomik Leo Slezak sai kord,
külaskäigu etenduse eel Budapesti, oma
impressaariolt järgmise pakumise:

Sada stop tuhat tervist.
Leo Slezak telegrafeeris tagasi:
Tuhat stop sada tervist.
Nad ühinesid poole peal.